

1. Treća nedjelja Došašća od starine se zove "**Gaudete - Radujte se!**" Želi nas bolje i što konkretnije pripremiti za svetkovinu Božića, kada se doista u čovjeku na osobit način pojavljuje mir, zadovoljstvo i radost. S druge strane kao da nas želi zaštititi, kako naša radost ne bi bila ovakva kakvu nam nude mediji, reklame, trgovački centri - samo **izvanjska**, samo **potrošačka** i samo **konzumistička**. O čemu se radi u čitanjima ove nedjelje? O kakvoj to istinskoj radosti se tu progovara? Kako otkriti, imati i sačuvati u životu **pravu radost**?

2. Čovjek je općenito naviknut u životu najprije se zadržavati samo na onome vanjskome, što vidi, čuje, sluša i govori. To je u neku ruku i normalno, no nije baš najbolje. Tako je i s osjećajem radosti. Postoji vanjska, odmah vidljiva radost, ali postoji i unutarnja. Treća nedjelja Došašća govori baš o ovoj unutarnjoj, o **radosti iz svega srca**. "*Veseli se i raduj se iz svega srca, Kćeri jeruzalemska!*" Prikazani su nam **temelji** na kojima se gradi prava unutarnja radost iz koje onda izvire i prava vanjska radost. Jer iskrene i prave vanjske radosti nema bez one unutarnje. Da bismo razumjeli o čemu je riječ, dobro se prisjetiti da nam je stadion i navijanje na nogometnoj utakmici izvrstan primjer čovjekove reakcije po osjećajima koji dolaze iz svega srca, iznutra. Ljudi se tamo doista iz svega srca vesele, navijaju, radosni su ili pak ono suprotno: iz dna srca psuju, prostače i u ljutnji galame. To je ono ponašanje gdje nema glume, računice i pretvaranja. Dakle, pitanje je: **Kako doći do radosti iz srca**, o kojoj govori treća nedjelja Došašća, a da ta radost ne bude samo izvanjska, samo odglumljena???

3. Izabrat ćemo tri poruke koje nam izlaze iz nedjeljnih čitanja (dobro ih je pročitati iz vlastite Biblije, koju, naravno, kao vjernik imam!).

A) Prema prvom čitanju, u potrazi za pravom radošću, najvažnije je **najprije otkloniti** iz života **ono što donosi žalost**. Čitamo u prvom čitanju da je onaj koji priječi radost, iznad svega - **strah**. Doista ljudi danas žive ispunjeni strahom na mnogim područjima. No, sveti pisac prvog čitanja dva puta u par redaka govori - usprkos svemu **"Ne boj se!"** Odakle mu odvažnost da tim riječima hrabri slušatelja? Odgovor je jasan: Prorok Sefanija, pisac prvog čitanja, duboko je svjestan jedne istine koja je prevažna za naš svakidašnji život: **"Gospodin, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj!"** Dakle, budi svjestan **da je Bog uz tebe**, kraj tebe i za tebe, pa nikakav strah neće moći zavladati nad tobom.

B) Drugi razlog ne-radosti jest **malodušnost, beznađe**. Zato piše u prvom čitanju: **"Neka ti ne klonu ruke!"** Nemoj odustajati! Možda nije nužno navoditi primjere, jer nam je jasno da su malodušni oni koje možemo zvati - vječiti pesimisti. To su osobe koje uvijek ponavljaju iste životne slogane: "Ništa se ne isplati, ništa ne valja, ništa nema smisla, ništa se ne može..." Odakle svetom piscu odvažnost da hrabri slušatelja riječima: **"Neka ti ne klonu ruke!"**? Odgovor je jasan, jer on zna da: **"Gospodin, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj!"**

C) O trećem razlogu za ne-radost čitamo u drugom čitanju ove nedjelje. Riječ je o **zabrinutosti**. Briga i **pretjerana** zabrinutost kao da su se uvukli pod kožu današnjem čovjeku i njegovom stilu života. Zabrinuti smo doista za previše stvari, a nismo o njima dovoljno ni promislili. Te zabrinutosti su često samo drugi naziv za strah.

Odakle odvažnost svetom Pavlu da hrabri slušatelja riječima: **"Ne budite zabrinuti ni za što!"**? Odgovor je opet vrlo jasan, jer i sv. Pavao zna da: **"Gospodin, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj!"**

4. Iz svega ovoga možemo vrlo konkretno sročiti poruku treće nedjelje Došašća:

Želiš li istinsku radost otkriti, živjeti i zadržati, želiš li doista upoznati onu pravu unutarnju radost koja **izlazi iz srca**, tada moraš koristiti ove "recepte" koje ti nudi treća nedjelja Došašća:

- *otkrivaj i raskrinkavaj sve ono čega se u životu bojiš,*

- *gledaj pažljivo u svakom danu što je to što te čini malodušnim i previše pesimističnim,*

- *analiziraj sve ono što te čini pretjerano zabrinutim i neraspoloženim,*

=> => te počni više **moliti i zahvaljivati Bogu**, (kako govori sv. Pavao u drugom čitanju) svjestan da to činiš zato jer - **"Gospodin, Bog tvoj, u sredini tvojoj, silni spasitelj!"**

Dakle, moj Spasitelj, moj novorođeni Božić ne spašava samo za ovaj vanjski život, za vanjsku radost, medijsku sreću i uspješnost, nego je Isus spasitelj za vječnost.

On, Bog i Spasitelj uvijek je sa mnom! Na to misli i strah će polako gubiti svoju snagu u tvome životu.